

بررسی پژوهشی دو زبانی در آموزش

پریسا والی^۱

۱- کارشناسی آموزش ابتدایی، پردیس الزهرا (س) زنجان
آموزگار پایه چهارم دبستان شهید شکوری منطقه انگوران
p.moallem.zanjan@gmail.com

چکیده

فراگیری زبان یک پدیده کاملاً طبیعی است و پیدایش آن در زندگی انسان‌ها بسیار ساده به نظر می‌رسد با وجود پیچیدگی بسیار آن را می‌پذیریم و از این نوع پیچیدگی تعجبی نمی‌کنیم. در این مقاله کوشش شده است تا اثرات مثبت و منفی دوزبانی بر آموزش کودکان، اثرات آن بر هوش و یادگیری، رویکرد مناسب آموزش به این کودکان، نحوه آموزش زبان دوم به کودک و انتظارات و وظایف والدین درباره این کودکان این کودکان مورد بررسی قرار گیرد.

واژگان کلیدی: دوزبانی، اثر مثبت، منفی، کودکان

۱- مقدمه

«در نعمت زبان که خداوند بر انسان ارزانی داشته اندیشه کن. اگر زبان نبود انسان چون حیوانی گنگ بود که نه دیگران را از خود آگاه می‌ساخت و نه از دیگران مطلبی دریافت میکرد.» (امام صادق (ع))

امروزه افراد بسیاری در سراسر دنیا به بیش از یک زبان سخن می‌گویند که ناشی از مسائل و نیازهای فرهنگی و اجتماعی متعدد جامعه امروز است. بیشتر ملت‌های دنیا چندزبانه‌اند. در واقع، به سختی می‌توان ملتی را یافت که تک‌زبانه باشد. (مایرز-اسکاتن، ۲۰۰۶)

طبق تعریف فرهنگ لغات آکسفورد، اصطلاح دو زبانه به فردی اطلاق می‌شود که قادر است کلام خود را به دو زبان مطرح کند و یا فردی که دو زبان را می‌داند و از آن دو استفاده می‌کند. (McKian- ۲۰۰۵) عموماً دوزبانه اصطلاحاً به افراد یا گروه اطلاق

می‌شود که توانش زبانی‌ها، در آن دو زبان به ویژه در بعد کلامی، در حد کاربران بومی آن دو زبان باشد. به هر حال طبق نظر باتلر و هاگوتا دوزبانی رفتار پیچیده‌روان، شناختی، وزبانی اجتماعی - فرهنگی است که ابعاد گوناگونی دارد.

دو زبانی یا چند زبانی به معنی دانستن و به کار بستن دو یا چند زبان متفاوت است و به طوری که فرد بتواند از هر یک از دو زبان بسته به موقعیت برای رفع نیازهای ارتباطی خود استفاده کند (نیلیپور، ۱۳۷۱)